

forslaget under Nr. 1, som gaar ud paa, at 10 Medlemmer af en Valgmenighed skulle kunne holde almindelig Gudstjeneste i deres Sogns Kirke, naar de iagttage Bestemmelserne i Loven af 1872, forekommer mig at hvile paa en Forudsætning, som ikke er rigtig. De Herrer ville erindre, at der allerede under Behandlingen af den nævnte Lov fra Flertallet i Udvalget fremkom et Forslag, som gik ud paa, at 10 af Sognets Beboere, Familiefædre, Enker osv., skulde være berettigede til at afholde almindelig Gudstjeneste i deres Sogns Kirke; men det blev ikke vedtaget, og Grunden dertil vil i alt Fald være i de påværende Folkethingsmænds Erindring. Grunden var den, at man ikke i Loven af 25de Marts 1872 vilde komme ind paa Noget, som berørte Valgmenighederne, og naaget der ikke i det Forslag, som var stillet af Udvalgets Flertal, fandtes Noget om Valgmenigheder, var det dog klart, at det netop var ad den Vej, Valgmenighederne vilde kunne komme til at opnaa, at 10 Familiefædre osv. i Sognet bleve berettigede til at holde den almindelige Gudstjeneste i Sognets Kirke. En saadan Bestemmelse kunde altsaa ikke optages i Loven af 25de Marts 1872, fordi man derved kom ind paa Valgmenighedsforholdene — det var egentlig det Punkt, hvorpaa man støttede sig under Forhandlingen; men naar man nu foreslaar denne Bestemmelse optagen her, kommer man netop derved ind paa en fuldstændig Forandring af Valgmenighedsloven af 1868. Jeg skal nemlig gjøre opmærksom paa, at en af Betingelserne — ja, jeg kan sige den mest fremtrædende Betingelse — for, at der kan dannes en Valgmenighed, er den, at 20 Familiefædre, Enker og andre Personer med Husstand henvende sig med Bøggjæring fra sig selv og den vedkommende valgte Præst om at faae stiftet en Valgmenighed, med Oplysning om, at en Kirkebygning eller et Bedehus er tilveiebragt; men naar man vedtager den Bestemmelse, som her foreslaas indført i Valgmenighedsloven, vil dette jo sige det Samme, som at man forlader den Betingelse, der nu findes i denne Lov. Man maa derfor lægge Mærke til — jeg udhæver dette paa Grund af en Ytring af den ærede Ordfører —, at disse 10 Familier blandt Valgmenighedsmedlemmerne vilde faae en langt større Ret til Brug af deres Sognkirke, end de øvrige Sognemenighedsmedlemmer have. Efter Loven af 1872 kan vel nemlig et enkelt eller flere Medlemmer af en Sognemenighed, naar de ønske at benytte Kirken en enkelt Gang for at høre en udenfogens Præst, faae Tilladelse dertil af Sognepræsten, saafremt han indvilger deri, og ellers af Biskoppen eller tilskuds af Kultusministeren, og efter § 4 i samme Lov kan Flertallet af en Sognemenigheds Medlemmer, naar de forlange det i et skriftligt Andragende, benytte Kirken paa denne Maade uden at afvente Sognepræstens Samtykke; men her vil man derimod give Valgmenighedsloven den Tilspøining,

at 10 Medlemmer af en Valgmenighed skulle have Ret til at benytte Sognkirken til den almindelige Gudstjeneste, og disse Medlemmer vilde altsaa faae en Ret, der er langt større end den, der ifølge Loven af 1872 er hjemlet Sognemenighedsmedlemmer. Allerede deri ligger for mig en tilstrækkelig Grund til at anse Endringsforslaget for saa uheldigt, at jeg mener, det ikke bør vedtages. — Jeg kommer nu til Slutningen af Endringsforslaget, hvorefter Forpligtelsen til at opføre en Kirkebygning eller et Bedehus skulde bortfalde. Er det ikke fuldstændig at borttage den Grundvold, hvorpaa Loven af 1868 netop støtter Afgangen for Valgmenighederne til at eksistere? Det forekommer mig derfor ogsaa, at man ved at give Endringsforslaget denne Slutningsbestemmelse ganske har forverket de Forhold, som finde Sted ved Valgmenigheders Stiftelse, og den Ret, som bagefter tiltaas Valgmenighedsmedlemmerne. Den første Betingelse for, at en Valgmenighed kan stiftes, er jo den, at det oplyses, at der er tilveiebragt en Kirkebygning eller et Bedehus, som ikke ligger i længere Afstand end 1 Mil fra de 20 Familiefædre osv., som nævnes i Loven, og en saadan Menighed kan altsaa ikke stiftes, før de Vedkommende have godtgjort for Regjeringen, at Kirkebygningen eller Bedehuset er tilstede, men ifølge Endringsforslaget vil man nu, før Valgmenigheden er bleven til, give 10 Medlemmer af en saadan Menighed Ret til ved den af dem valgte Præst at holde almindelig Gudstjeneste i deres Sognkirke, saaledes at Forpligtelse i Henseende til egen Kirkebygning eller Bedehus dermed bortfalder. Det er mig aldeles usforklarligt, hvorledes man kan stille et Forslag i den Retning. Vil man imidlertid ganske se bort fra den hele Feiltagelse, der ligger til Grund for Slutningsbestemmelsen i Forslaget, og kun tage Hensyn til Følgerne af en Bestemmelse om, at 10 Familier af Valgmenighedens Medlemmer skulle have Ret til at lade afholde almindelig Gudstjeneste i deres egen Sognkirke, saa spørger jeg, hvorledes en Valgmenighed selv i saa Tilfælde skulde kunne undvære en egen Kirkebygning eller et Bedehus? Er der nemlig ogsaa i et Sogn 10 Medlemmer, som høre til Valgmenigheden, og som, efter hvad der her er foreslaaet, skulle have Afgang til Afholdelse af almindelig Gudstjeneste i deres Sognkirke, hvorledes skal det da gaa med de Valgmenighedsmedlemmer, som bo i et Sogn, hvori ikke netop 10 af de paagældende Familiefædre osv. høre hjemme? Hvor skulle alle disse andre Medlemmer af Valgmenigheden ty hen, naar de ikke have deres egen Kirke-

Rettelse.

Sp. 1974, S. 33 f. o. „om ikke den nemmeste og letteste, saa dog den“ læs: „den nemmeste og letteste, om ikke den“.